

никъвъ прахъ, който отъ дълговрѣмното лѣжение поблѣднява. Въ търговията е позната: 1) французската смрадлика, която има тъмозеленъ цвѣтъ; 2) сицилийската с., която се счита за най-добрата: има зеленъ прахъ съ седефяна лъскавина. Испанската, тиролската, триестската смрадлика не се цѣнятъ много. Въ България се намира смрадликата доста изобилно. Въ источна Тракия, въ Сливенскій окръгъ, донасятъ смрадликата отъ Зрѣлището (Бакаджикъ), мѣнастирскій връхъ и най-добрата отъ варияноглинеститѣ земи въ околността на Сливенъ (Георгевица).

Види се, че вариантитѣ съединения на земята най-много дѣйствуватъ за образуването на много джбилно вещество (танинъ) въ листята и дървото на смрадликата. Добра смрадлика трѣбва да е чисто зелена и силно миризлива. Съставнитѣ ѝ части сж освѣнъ джбилно вещество и джбилна киселина и една зеленикаво-жълтеникава краска. Употрѣблява се за вапцуване на жълто и черно макаръ че присѣтствието на джбилното вещество въ смрадликата причинява дагъи на боядисаното. Смрадликата има голѣмо употрѣбление въ табаклжкѣтъ.

Масленни растения.

Нѣкои растения образуватъ въ плодоветѣ си много масло, тѣй щото е възможно да се ползуваме отъ тѣхъ, като го добиемъ. Масленнитѣ растения сж отъ голѣма важность за промишлеността и за подобрението на почвата; тѣзи растения иматъ повечето голѣми листа, тѣй щото се засѣнчава почвата, която по тази причина не изсъхнува, нъ поддържа почвата да бжде влажна, съ което се улеснява разлаганието ѝ. Тѣзи растения за вирѣннето си изискватъ да се окопаватъ; съ това се подобрява орната прѣстъ химически и физически. Въ старо-загорскій окръгъ станахж сполучливи опити съ сѣяние на едно масленно растение (рѣпица).

Макъ. Въ зеленитѣ (неузрѣлитѣ) плодове на макѣтъ се образува млѣченъ сокъ, който съдържа афионъ. Този сокъ събиратъ сутрина и сетнѣ го сушатъ; отъ начало бѣлий сокъ, като изсъхне, става тъмочервенъ: когато е вече доста сухъ, правятъ го на топчета и го завиватъ въ лозеви или тютюневи листа. По този начинъ се получва афионъ. Китайцитѣ и Тур-